

—i Moravai

ELŐFIZETÉSI DIJ :

Egész évre 5 kor.

Egyes szám ára 10 fillér.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

SZIKRA.

KIADÓHIVATAL :

Kossuth-utca 3 szám.

Megjelen: minden vasárnap.

Szent István.

Hol vagy István király?
Téged Magyar kíván . . .
Gyászos öltözetben
Te utánnad várván.
Hol vagy oh magyarok
Tüdöklő csillaga . . .
Hunyó büszkeségünk
Borus esthajnala . . .
Téged magyar kíván!

Hol vagy István király?
Pántos pallosoddal
Csodatevő bűvös
Büntető szavaddal?
Gyógyító balzsamod,
Oh hozd, hozd el nekünk.
Gyászos öltözetben

Esdekelve kérünk . . .
Hol vagy István király?

Csodatevő jobbod,
Csak egyszer mutasd meg
Kuruc hős brigádok
Labanc vezérinek.
S elhalgat a jajszó
Tárogató harsán,
Öröm tüzek gyulnak
A zörgő avarban . . .
Mutasd meg a jobbod
Koresult vezéridnek,
Német plundrás gyáva
. . . Gyászos vitézidnek . . .
Hol vagy István király?

≡ Fiuk részére :

Igen tartós és szép iskola öltönyök, felöltők és télikabátok óriási nagy választékban.

≡ ≡

Fériaik részére :

Raglanok és öltönyökben rakományt dusan felszereltem és rendkívül olcsón árusítom.

Gerő Ernő Debrecen legnagyobb és legolcsóbb férfi-, fiu- és gyermekruha áruháza **Piac-u.41.**

Szikrák.

A Tisza István legutóbbi párbajánál a fővárosi lapok egyöntetűen konstatálták, hogy csupán a kardok szenvedtek sérülést.

A honvéd zenekar itteni kirándulásáról büszkén irhatja haza Nagyváradra: Jöttem, láttam, győztem.

Ujfehértón a községi képviselőtestület megszavazta a rendőrséget és már két hónapja egy rendőr őrködik a rendőrség biztonsága felett.

A Petőfi dalkör fényes estélyt rendezett aug. 20-án. Minden tagnak fényes volt a — czipője!

Az ujfehértói cigányzenészek elakarják adni hegedűiket, mivel a községi nagy vendéglős zeneautomatát hozott, hol 10 fillért bedob a fehértói magyar és ugy busul a német és cseh nótán.

A debreceni volt színészeket nem támogatják. A mai rossz világban, nincs elég erőnk a hzinésznök támogatására.

Megkezdődött az adókivetés a megyében. Talán inkább könyör adomány kivető bizottságot kellene alakítani.

Civisek az Angolban.

— Tiszának ismét párbaja vót sógorom.

— Hát oszt megválták?

— Ne a, ű vágta meg a másikat.

— Pálya tivesztett ember ű sógorom. Valami fájin — disztó herilő veszett el benne.

— Még nagyon jó magasra teszik fel Kossuth apánkat sógorom.

— Meghiszem asztat sógorom. Ez is politikából törtinik sógorom.

— Hogy, hogy sógorom?

— Asztat akarja a városi párt, hogy a negyvennyócasoknak — megmerreggyik a nyakok ha felníznek rá.

— Ivott sógorom mán a vízvezetéki vízből?

— Tegnap ittam vót.

— Oszt jó vót?

— Meghiszem asztat sógorom. Vetekedik a legfájinabb hashajtóval.

Uri-divat cikkek ^{és utazási kellékek} Aszmann Ferencnél.
DEBRECEN, Fő-tér a városházzal szemben.

Vaczak András

— Naccsága aláson kirem kin teccik csüngenit az alsó szoknyájának kirem. Na persze, hogy ellenben ez a disztó nagy teszi asztat, hogy alábuvik a naccságák szokdyájának osztán diskréten felemeli asztat, oszt e vígbül korbca engedikenyiséget uzoval a patenyt kapocs. Igen én ijen búbeszidü szokok lenni, ha teszem asztat fött-kolbászt kávézok.

— Hopp! — itt egy figarót visz a szél. Meg van, rá líptem kirem. — Amán doszt mindegy kirem, hogy szíjjel ment az karimája, csak az a fő, hogy letartóztattam. Szógája kirem. Vaczak András vagyok, helybéli közlendör, illetősígem kabaji vagyok. Vas? Önkegyed az jogos tulajdonossa ennek az figarónak? Igazolni méltóztasék esztet. Kirem aláson én a törvény értelmibe járok el. En addig le nem szálok a figaróul, mig valami ismertéti jegyet nem teccik mondani. Tessik? Káemdé jegy van benne? Na lássuk. Ténydolog, hogy ugy van. Tessik. Tessik? hogy szíjjel tapostam? Amán szent igaz, hogy kiment az formájából, de az a fődolog kirem, hogy letartóztattam. He, he, he! még az karimája is leszakatt.

— Kolléga ur Csínos, jól nyomja fejibe aztat a csákót, mer ez a novemberi idő csákót emeltet kolléga urral.

Étterem megnyitás. Tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy Egyetem kávéházamat közkivánatra **étteremmel kibővitem** és a mai napon megnyitottam. — Bővebb reklám felesleges, mert a nagyközönség már ismeri a jó magyaros konyhánkat a kispipa vendéglőből. Becses pártfogást kér **Gömöri Menyhért** Egyetem kávéház és étterem tulajdonos.

Elárulva.

Kocavadász: Itt van édesem, hoztam neked egy nyulat, amelyet saját magam lőttem.

Feleség: Ah és jégbe is volt hűtve, ó, milyen kedves

Az őszi idényre

a legelegánssabb utcai és sport öltönyök, lovagló britses nadrág különlegességek, alkalmi, salon, smoking, frack és zsakett öltönyök, sikkes katonai, vasuti egyenruhák készülnek

Prelovsky András

polgári, katonai és vasuti egyenruha szabónál

DEBRECEN, KOSSUTH-UTCA 4. SZ.

Pakonpart Alfréd

— Ahá, van sze'encsém Vitárius Sándor keztyüs és kötsze'ész ur, aláztozógéla! Pa'ancsoljon hellet u'aságod! — Fe'i ké'em, egész adag habot készítsen! — Hát hogy mulatott u'aságod a Petőfi dalkör estélén? — Nagysze'üen? Ez a beszéd ké'em! Így is kell ké'em az ilen mulatságon, ha mulató vendég nincs, legalább a rendezők mulassanak. De pa'don, ugy láttam, igen hosszasan meg-nézett u'aságod egy kissé hanyagul ülő, fehér ha'isnyás hölgyet, mit méasztatott megállapítani? — Á, hogy kötsze'észeti szempontból nagysze'ü modell, hogy sze'etett volna önkegyed mé'téket venni róla? — Én ugy láttam ké'em, hogy nem is beteg lábak voltak azok, a meleken csak ugy feszültek a fehér harisnyák. — Ja, szo! Hogy ezen a té'en még mindig nagyon kíváncsinak méasztatik lenni? Ez pedig nem jó ké'em, me't az ilen fé'fiunak, akiben több a fagygyu ké'em, mint a hus, hama' megá't a kíváncsiskodás! — Fe'i ké'em, maga se kíváncsiskodjon itt, hanem készítsen egy grand baluszkötőt gyo'an, me't én meg a maga bal polikájá'ól veszek mé'téket a tenye'emmel. Ni a haszontalan kis házi állat! Volt sze'encsém Vitárius ur, aláztozógéla!

— Sze'vusz komám, Ke'nájszki! Hallottam, hogy fényesen eljá'tad a szerb dübögtöt Vataynál? — Hogy egy pár cipőbe ké'ült? — Nem baj ké'lek, csak hogy meg van a balkáni béke! Sze'vusz kollega!

Nem is rossz.

Pénztáros: Főnök ur, lehetlen, hogy ebből a szerény fizetésből éljek.

Főnök: Helyes, éppen szólni akartam, hogy holnap még 5000 forint kauciót tegyen le, hogy felemelhessem a fizetését.

Nagy bizalom.

Orvos: Hallom, hogy beteges volt? Nos, miért nem hivatott engem?

— Tudja, kedves doktor ur, ha beteg voltam is, azért még nem vesztettem el az életkedvemet.

Barna-utca 5. és
Vörösmarthy-u. 20
számu ház minden
elfogadható árért

eladó

Értekezhetni az udvarban.

Bihari pontok.

Rimrer Károly nyulra vadászott és véletlenül Kelemen Péterben bakkot lőtt.

Frankó Endre főszolgabíró lesz. Biharban már nincs lehetlenség.

Maross G. kineveztek helyettes pénzügyigazgatónak. Maross Gábor oláh is, mungó is. — Nagyon zavaros ez a Maross.

Czeglédi Jeremiás még nem volt Budapesten. Ezt minden szavából ki lehet látni.

Meghalt Döry a fogorvos. Most legalább elmulik irigyeinek a fogfájása.

Bura Károlyról most feltünően beszélnek, hogy nem tud muzsikálni. De ki állította valaha az ellenkezőjét?

Ujfaluban cifra választás volt. Természetesen megválasztották a mungó jelöltet Cziffra Kálmánt. A kerületet ez a választás igazán lecifrázta.

Sarkadon nem vesznek tüzfecskendőt. Azt mondja az előjáróság, hogy kevés a tüzeset, hát minek az la! Képiró Lajos polgármester ur javasolni fogja, hogy ha fecskendőt akarnak, — szaporicsák a tüzesetek számát.

Hlatky Endre főispán üdülni ment. Szegény! Belebetegetett a semmittevésbe.

Margitán kórházat épített Madarassy Gábor képviselő. Szükséges is ez, mert közelednek a választások.

Elfogyott a város pénze Nagyváradon. A tisztviselőket is alig tudják fizetni. Ezt hivatalos nyelven jó gazdálkodásnak nevezik. Na de jön ismét egy másik milliós kölcsön.

Jablonszky Emil kibékült Papolczy Fereccel. Szent Isten, hát a huszadik században is történnek csodák?

Bugyi Sándor*)

Becsapott Végvári úr.

Végvári Gyula tanár úr megfog az uccán, oszt aszongya hogy niiii . . . Sándor, szeretne-i ken pizt keresni?

— Most is az eránt lötyögök tekintetes uram mondok, mer a bürhasu Kabai aszonta, hogy vigyek neki egy tajgk homokot.

— Kár kennek a lú viginél elhervadni aszongye, mer mir azír, hogy kendbe rímítő sok tudomán van dugaszba.

— Megniszem azt tekintetes uram, mondok, értem az irodalmat kegyetlen.

— 'Sz ipp azír mondom aszongya, hát tuggya ken, van itt a nemes városba egy szegíny árva, akinek se apja, se anyya, asztat kék írni-olvasni megtanítani, vállalja fel ken, fizetője leszek.

— Hát oszt ki legyík az a szegíny árva? — kérdem a tekintetes úrtul.

— Ugy híjják aszongya, hogy Poros Laci, oszt megmonta asztat is, hogy hun lakik.

— Na jól van, mondok, nem bánom, a tekintetes úr kedvir megcselekszem, mer mir azír, hogy virt is ontanék írte, hát még ma esvére elballagok aho a szegin Lázárho.

Csakugyanis ahogy elvigeztem az ólba a lú körül a sort, mingy aszontam odabe a házba Miskának, hogy tee . . . vegyél csak elő ekkis papírost meg pennát, oszt mutasd meg hoccsinájják a nagy Pö betüt, mer man asztat elfelejtettem. Megmutatta a fijú, így oszt most man mesmeg annyit tudok, hogy ha többet tunnék, a man nem jó vóna.

Na elig a hozzá, hogy belököm a szinhelyen a kaput, hát ehen meresztí rám a szemit a piritusz király.

Niiii . . . te, akkor jövök litre, hogy esztat is Poros Lacinak híjják, csak nem esztat kell tán tanitan?

Szerencsés jó estét egíssíget kívánok, mongya meg man kigyelmed, mondok, hogy ki vóna itt az a gyenge elmijü, akkit nékem kék tanítani írni-olvasni, mer engem Végvári Gyula tekintetes ur küldött.

Hát az én jó Istenem tegye bele füvel a legnagyobbik pájinkás hordójába, oszt addig tarcsa benne, míg én ki nem huzom, ehen lök hátsba ököllet, de úgy hogy ippet csak egy szikra híja vót, hogy megmaratt bennem az öntött percc.

*) Mutatvány a szerzőnek, Simon Istvánnak Bugyi Sándor a kopialóban címü most megjelent könyvéből.

Na nekem se kellett több, két kézre kapom a löcsöt, oszt megcílozom véle azt a finác-maceráló fizimiskáját, aval püff . . . ojat estem, mint egy lú, mer mir azír, hogy Laci félre kapta a fejit, oszt hogy nem akatt meg benne a löcs, úgy elrántott az istállóját neki, hogy maj szíjjel szakattam.

Al . . . feltápáskodok, oszt nizek szertesíjjel, nincsen Laci sehunse, bepattant az ebatta. Vát híttam pég kifelé, hogy mondok gyere ide az én jó Istenem ojanra csavarjék, mint egy dugóhúzó, hadd palántájjam beléd az á-bécét, nem jött ki. Így oszt kitelen vótam eljönni tanítás nélkül.

Mírgembe messe állottam a Nagy Lajos kocsmájáig, aki odaki van a bábaeskola mellett, oszt a szabacscságszoborról neveződik.

Belípek, hát ehen pislog Nímet Bandi örmester ur az ezredtrombitás az asztal vigen, mondok mi újság odabe az ingen belől örmester úr? Avval rámutat nyóc üress üvegre, akki ott ácsorgott az asztalon, de nem szóllott egy zokszót se. Mingyá megértettem a nimajátikot, hanem azír aszontam néki, hogy ha man beszílni nem tud, hát legalább torombitájék egyet!

Rá lett a kedvemir, leakasztotta a trombitát, aut elkeszte de valami fájinúl fúni, oszt mikor man ipp a legírvinyosebb lett vóna, ecczer csak zotty, bedngult a réz torombita, oszt ehen szalad Bandi kifelé az uccára.

Ez úgy belejött a riadó fúvásba, hogy man azt hiszi, ellenség van odaki, idy magamba, man megnizem mondok, kimegyek, hát csakugyan ehen birkozik a bábaeskolával, ki akarja düteni a hejjibül, oszt egyúttal ugyan csak pingájja a falat.

— Micsinál Nímet úr? kérdem tüle.

Aszongya festek.

Na hát csak tessík, fessík, mondok. Festet. Bemenünk aut karonfogva, oszt elkesztünk szikkadni, mint a vak szík. Mongyuk oszt Nagy úrnak, hogy bor legyík, még péig a közepibül, oszt ne csak egy-két üveggel. — Szól fogadott, hozatta. Szoptuk az italt, mint a nadáj.

Nyaralás.

— Igaz, hogy ti most készültök nyaralni?

— Igaz.

— Es miért ilyen későn?

— Mert a papa sokáig töprengett rajta, hogy Abbáziába menjünk-e vagy csödbe. Most aztán úgy határozott, hogy előb csödbe megyünk, aztán Abbáziába.

Kijött a gyakorlatból.

Vizsgálóbíró: Micsoda? Ön csak egy hét előtt töltötte ki öt évi fogházbüntetést s már ismét tetten érték egy betörésnél?

Betörő: Ez onnan van, nagyságos bíró ur, hogy a hosszú idő alatt kijöttem a gyakorlatból.

Ékszer, órát

legolcsóbban beszerezhetjük csakis

ékszerésznél.

Pintér Gusztáv

Piac-u. 26. Bérpalota új utcájában.

Javításokat elkészíték szolid áráért. ∴

Trabukó Marcsa

— Hej, de felségesen mulattam kérem augusztus 20-án a Sóstón! Régen nem láttam annyi sok fiatal embert egy csomóban, mint itt. Majd ki is ugrottam a bőrömből, olyan jó kedvem volt! — Hogyne, mikor állandóan velem foglalkozott három-négy fiatal ember. Oh, az ilyent csak az tudja, aki már próbálta. Ette is a méreg egyik-másik kolléga nőmet, hogy ő feljők senki sem fordította a rudát. De hát én — tetszenek tudni — sikkes is voltam! Örökösen csak azt hallottam suttogni: Milyen szép termete van ennek a Trabukó Marcsának! Milyen bájos ez a Trabukó Marcsa! — Még ides is azt mondta otthon, mikor felöltöztem:

— Na Mari, a fene ráncson a ződ gyepre, neked szaladnak a fiuk a sóstón!

De persze, hogy nem szaladtak nekem. Nagyon is finoman bántak velem. Különösen egy fiatal ember tartott erősen mellettem. Mindenfelé karon vitt. Mindenfelé őzetett még idesér is.

Oh, ez igazán nem illik, de meg sugom, még egy kádat is felajánlott a lelkem, olyan gavallér volt, de ezt már nem fogodtam el, mert azt mondta a fiatal ember, hogy csak kettőnek lehet bemenni. — Persze, én magam is tudom, hogy ides maradt volna kint. De hát, hogy együtt mentünk ki, csak nem hagyom idest. Így asztán ez a szám elmaradt!

Este osztán megkezdődött a tánc. Voltam is munkában feszt. Folyton jártak rám a táncosok, mint a jó kutra, hogy velök is forduljak egyet. És én nem adtam kosarat senkinek!

Csak az az egy baj volt, hogy ez a sóstó — tetszenek tudni — nem fás, nem bokros hely. Pedig milyen jó lett volna. En úgy szeretek az olyan helyen sétálni, ahol egy kicsit eltűnhetek az ides szemei elől, de itt nem lehetett. Így osztán sok kellemes perctől és édes érzéstől le kellett mondanom. De fő az, hogy mégis jól mulattam.

Költői hév.

A nyári szerelemről
Daloltam eleget;
Lángolót, tüzezt, forrót,
Izzót és meleget.

És ezidén szerelmem
Nem is rossz vállalat:
Ezzel fütök magamnak
A hűvös nyár alatt.

Kétes.

— Hogy van a barátod: az öreg Samu?
— Szegény, végre megszabadult a szenvedéstől.
— Nem értem. Ő halt meg vagy a felesége?

Ami biztos.

— És ha baleset ér bennünket a repülőgépen, biztos ön abban, hogy a hulló ernyő kifogástalanul működik.

— Kérem, a gyáros kötelezte magát, hogy visszaveszi, ha nem válik be.

Kérdés.

- Tegnap egy órával tovább maradtam a hivatalban.
— Talán nem kellett fel?

Micike.

a virágáros leány csintalankodása.

A különféle kötések között legtöbbet ér a házasságkötés.

A mai viszonyok között azt az ismeretséget bánják meg legtöbben, amelyet az anyakönyvvezető előtt kötöttek.

Azt mondják, hogy a házasságközvetítésből is meg lehet élni. — Örültség!

Eddig az volt a boldog anya, akinek a fia katona volt; most az a boldog, aki a lányát férjhez tudja adni...

A borok között az új bort becsülöm legtöbbször, mert azt mondják, hogy a legtöbb házasság az új bor idejére esik. De hát, igazán van új bor?

Sok leánynak ahhoz, hogy férjhez menjen, minden kelléke meg van és csak a vőlegény hiányzik.

Csunya leány hozomány nélkül: nagy szerencsétlenség.

Költséges passzió.

— Kérem, kolléga ur, legyen szives, csukja be az ablakot. A hideg levegőt megérzi a kopasz fejem és fejfájás lehet belőle.

— Mondja csak, ha ennyire érzékeny a fejbőre, miért nem visel parókát?

— Hát, tudja, a feleségem temperamentuma mellett ez igen költséges mulatság lenne.

Özv. Simkovits
Istvánné frizernő alkalmi fésüléseket elfogad
és tanítványokat felvesz. Eötvös-utca 38. sz.

A bökkenő.

Jósnő: Nemsokára férjhez megy egy fiatal, dúsgazdag urhoz.

— Nagyon jó, csak azt mondja meg lelkem, hogy mint szabaduljak meg a mostani uramtól?

Kis medve

szellemes röppentyűi.

— Micike! mondja csak mi különbség van Afrika meg Miskolc között?

— Hát én tudom?

— Pedig egyszerű! Afrikában csak a vízben, de Miskolcon a kocsonyában is van — béka.

— Mi különbség van a bor meg a Curia között?

— ???

— Semmi, mert mind a kétben igaság van.

— Hát a tolvaj és a szék közt van-e különbség?

— Nyögd ki.

— Semmi, mert mind a kettő alávaló.

De megyek már a doktor urnak viszek legyet, mert türelmetlenkedik.

Óvatos.

— Itthon van a nagyságos ur?

Inas: Az attól függ kérem, hogy mennyit tesz ki a számla?

Emlékszik.

— No, János bátyám, látott-e már világeletébe ilyen cudar nyarat?

— Láttam. De az tán még kutyább volt. Lehet annak egy hatvan esztendeje: éppen novemberte.

Erthető.

— Nohát, milyen ideális egyetértésben élnek ezek az Óriások.

— Ja, fiam, ők már egyszer el voltak válva!

Különös óhaj.

— Mondja csak kérem, voltaképpen miért vált el a feleségétől?

— Csak azért, hogy életemben egyszer engem is irigyeljenek.

Villámra előfizetni uri virtus.

Népszövetségi Hitelszövetkezet

Debreczen, Varga-utca 1. szám.

Heti betéteket állandóan elfogad, külön díjak felszámítása nélkül. A tagok betétei után a legmagasabb kamatot biztosítja.

Hivatalos órák : d. e. 9—12-ig
d. u. 3—5-ig

Törzsbetét hetenként 20 fillér.

A „Villám”

„mult évi
folyama
kapható a
kiadó-
hivatalba.

Egy

szegény özvegy nő, aki a háztartás minden ágában jártas gazdasszonynak vagy anyahelyetesnek vidékre is elmegy. — Cim a kiadó hivatalba tudható meg.

Egy szép nagy

kutya-ház eladó

Mester-utca 44.

Festékes hordók

igen olcsón kaphatók.
Arany János-utca 47.

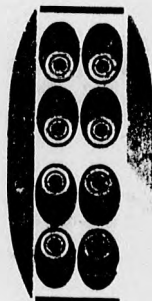
Házi ebéd koszt

olcsó és izletes, bent-
étkezésre kapható.

Czim a kiadóban.

Némethi fényképész

müsterme Vasárnap is nyitva. Családi vagy
alkalmi csoport felvételek müstermen kívül
is eszközöltetnek. 1023

Használt clissé

olcsón **eladó** a kiadóhiva-
talban. Megtekintés végett kefe-
... .. levonatott küldünk.

KIADÓ

utcai 3 szoba,
előszoba

Deák Ferenc-utca 19. szám.

Vidéki iskolás leányokat vagy fiukat

teljes ellátásra elfogad

özv. Urbányi Ferenczné

Szent-Anna-utca 43. szám alatt.

Gyomorgöros, kólíka étvágy-
talanság és általában gyomor-
betegségeknel a legkölönöbök háziszor a

Hollandi

GYOMORCSEPPPEK.

Egy üveg ára 40 fillér.

Kapható:

1465

Mihalovits Jenő

gyógyszertárában

DEBRECEN.

Egy megbízható asszony uri házhoz

mosni, vasalni elmegy.

Nyil-utca 48. szám alatt.

Nyomatott a „Debreceni Ujság” nyomdájában